

En toen was er de Willem Breuker Brug

Sinds maart van dit jaar hangt een keurig roestvrijstalen bordje aan het einde van de loopbrug die het Muziekgebouw aan 't IJ met de Piet Heinkade verbindt. Bimhuisbezoekers kunnen al negen maanden vaststellen dat de brug waar ze zojuist over hebben gelopen de Willem Breuker Brug heet. Dat Breuker ook na zijn dood verbindingen tot stand zou brengen, werd bij zijn leven wel vermoed. Maar dat hij daarbij letterlijk over zich zou laten lopen had niemand kunnen voorspellen. Het vreemde is dat de Willem Breuker Brug nooit officieel is geopend. De loopbrug waar sinds 2005 vele tienduizenden mensen overheen hebben gelopen, bleek

plotseling zo te heten. En het lettertype dat verwijst naar het beeldmerk van het Bimhuis geeft velen het idee dat die brug altijd al deze naam heeft gehad. Dat bordje? Ach daar zullen ze wel altijd overheen hebben gekeken, of dat lag nog ergens... Hoe het werkelijk zit, weet actrice Olga Zuiderhoek, de weduwe van de in 2010 overleden componist en muzikant. 'Het idee kwam ooit van Jan Wolff, de initiator van het Muziekgebouw aan 't IJ. Een jaar voor de opening kwam hij bij Willem en mij met een maquette van het Muziekgebouw. We kenden Jan. Hij had in Willems Kollektief gespeeld, van de tijd dat hij uit het Concertgebouworkest was gestapt totdat hij De IJs-

breker oprichtte. Jan vroeg of Willem het goed vond dat de overbrugging van de stadsstoep naar de muzikantoren naar hem genoemd ging worden. Hij was tenslotte ook een van de oprichters van het Bimhuis. Willem vond het best, maar na een week liet Jan weten dat het "godverdomme" niet kon. Willem moest eerst dood zijn. Nou ja, daar was in 2004 nog geen sprake van.' Dat de Willem Breuker Brug nu wel bestaat, heeft te maken met een etentje waarop Olga deze anekdote ter sprake bracht. 'Eind 2017 gingen ik na afloop van een middagconcert in Splendor uit eten met de musici Gerard Bouwhuis, Heleen Hulst en verder Vera Beths en Mar-

tijn Padding. We kregen het over het geweldige Muziekgebouw aan 't IJ, over de eindeloze gesprekken die Jan Wolff vooraf met de gemeente daarover heeft moeten voeren.

'Toen ik vertelde over de brug besloten we ter plekke dat die gewoon de naam moest krijgen die Jan ervoor in gedachten had. En we besloten het op z'n Breukeriaans aan te pakken: niet lullen maar doen. Zonder toestemming dus, maar met een gezonde dosis burgerlijke ongehoorzaamheid. Het woordenboek meldt dat burgerlijke ongehoorzaamheid per definitie gewelddoos is en nooit plaatsvindt uit louter eigen belang. Daar voldeden we aan. Het belang is voltooiing van de wens van Jan Wolff.'

Voor de realisatie van het bordje werd de hulp ingeroepen van beeldend kunstenaar Marijke van Warmerdam. Toen was het zaak om af te wachten wanneer het bord geplaatst kon worden. 'Eind maart 2019 hebben we in het Mövenpick-hotel gewacht tot het donker was. En na aanvang van de concerten in zowel Muziekgebouw als Bimhuis hebben we de brug beslopen en heeft een professionele technicus het bord bevestigd.' TO